

TEKSTY PRZYJĘTE

P6_TA(2005)0447

Protokół dodatkowy do Umowy między WE a Republiką Południowej Afryki w sprawie handlu, rozwoju i współpracy w następstwie rozszerzenia ***

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu dodatkowego do Umowy w sprawie handlu, rozwoju i współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Południowej Afryki z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej (COM(2005)0372 — C6-0350/2005 — 2005/0152(AVC))

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2005)0372) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Rady 2005/206/WE z dnia 28 lutego 2005 r. ⁽²⁾ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania wyżej wymienionego protokołu,
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 300 ust. 3 akapit drugi, w związku z art. 310 i art. 300 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu WE (C6-0350/2005),
 - uwzględniając art. 75 oraz art. 83 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rozwoju (A6-0328/2005),
1. wyraża zgodę na zawarcie wyżej wymienionego protokołu;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom Państw Członkowskich oraz Republiką Południowej Afryki.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, str. 32.

P6_TA(2005)0448

Rola „Euroregionów” w rozwoju polityki regionalnej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie roli „Euroregionów” w procesie rozwoju polityki regionalnej (2004/2257(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając art. 87 ust. 3 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 158 Traktatu WE,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie Europejskiego Instrumentu Sądztwa i Partnerstwa (COM(2004)0628),

Czwartek 1 grudzień 2005

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (COM(2004)0495),
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne zasady dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności (COM(2004)0492),
 - uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Rady ustanawiającego Fundusz Spójności (COM(2004)0494),
 - uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskiego ugrupowania współpracy transgranicznej (EUWT) (COM(2004)0496),
 - uwzględniając Europejską konwencję ramową o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi Rady Europy (Madryt, 21 maja 1980 r.) i jej protokoły dodatkowe oraz Europejską Kartę Samorządu Lokalnego Rady Europy (Strasburg, 15 października 1985 r.),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0311/2005),
- A. mając na uwadze, że rozszerzenie Unii Europejskiej do 25 Państw Członkowskich w dniu 1 maja 2004 r. spowodowało zwiększenie dysproporcji pomiędzy regionami europejskimi, które kolejne rozszerzenia mogą jeszcze zwiększyć, oraz doprowadziło do znacznego zwiększenia liczby zaangażowanych regionów przygranicznych; mając na uwadze, że euroregiony wniosły decydujący wkład w przełamanie granic dzielących Europę, budowę dobrosąsiedzkich stosunków, zbliżenie ludzi po obu stronach granicy i eliminację uprzedzeń, w szczególności dzięki współpracy na szczeblu lokalnym i regionalnym ponad granicami państw,
- B. mając na uwadze, że dysproporcje między regionami w powiększonej UE muszą ulec zmniejszeniu dzięki skutecznej polityce spójności, ukierunkowanej na harmonijny rozwój w łonie UE,
- C. mając na uwadze, że jednym z zadań skutecznej polityki spójności jest zapewnienie rozwoju współpracy transgranicznej oraz — docelowo — przezwyciężenie dotychczasowych trudności w finansowaniu wspólnych projektów służących w równiej mierze władzom lokalnym i regionom po obu stronach granicy,
- D. mając na uwadze, że euroregiony i podobne struktury stanowią znaczące instrumenty współpracy transgranicznej, które jednak należy nadal rozwijać i udoskonalać oraz mając na uwadze, że powinny one mieć określony status prawny,
- E. mając na uwadze, że podstawowym celem euroregionów jest promowanie współpracy transgranicznej pomiędzy regionami przygranicznymi, jednostkami lokalnymi, władzami regionalnymi, partnerami społecznymi i wszystkimi innymi podmiotami, niekoniecznie Państwami Członkowskimi UE, w dziedzinach takich jak kultura, turystyka, sprawy gospodarcze i wszystkie inne aspekty życia codziennego,
- F. mając na uwadze, że Stowarzyszenie Europejskich Regionów Przygranicznych przedstawiło szereg sprawozdań w sprawie stanu współpracy transgranicznej w Europie oraz opracowało analizy dotyczące transgranicznego instrumentu prawnego promujące zdecentralizowaną współpracę Komisji i Komitetu Regionów,
1. uważa, że współpraca transgraniczna ma podstawowe znaczenie dla europejskiej spójności i integracji i z tego powodu należy jej udzielić szerokiego wsparcia;
 2. zwraca się do Państw Członkowskich, aby promowały wykorzystanie euroregionów jako jednego z narzędzi współpracy transgranicznej;
 3. zwraca uwagę, że euroregion lub podobna struktura pełni istotne funkcje transgraniczne, takie jak na przykład:
 - ośrodek informacyjny i usługowy dla obywateli, instytucji, władz regionalnych i lokalnych,
 - centralny ośrodek w zakresie wspólnych wartości, celów i strategii,

Czwartek 1 grudzień 2005

- siła napędowa w rozwiązywaniu problemów transgranicznych,
 - rzecznik we wszystkich sprawach o charakterze transgranicznym;
4. zwraca uwagę, że euroregiony stanowią także ośrodek, w którym realizowane są wszelkie transgraniczne stosunki, kontakty, wymiana wiedzy, programy i projekty operacyjne i że muszą one uzyskać określony status prawny, umożliwiając im wypełnianie ich zadań;
5. podkreśla, że współpraca transgraniczna stanowi właściwy sposób rozwiązywania bieżących problemów po obu stronach granicy, zwłaszcza w dziedzinie gospodarczej, społecznej, kulturalnej i środowiska naturalnego;
6. podkreśla, że współpraca transgraniczna w znaczący sposób przyczynia się do realizacji strategii lizbońskiej dzięki:
- wspólnym innowacjom i badaniom,
 - ponadgranicznym sieciom badawczo-rozwojowym,
 - wymianie „najlepszych praktyk” i doświadczeń;
7. zwraca uwagę, że euroregiony zacieśniają więzi wynikające z bliskości poprzez projekty wymiany najlepszych praktyk lokalnych; dlatego też uznaje za szczególnie istotne, by w ramach funduszy strukturalnych utrzymano pomoc w formie mikroprojektów, przewidzianą w obecnie obowiązującym komunikacie Komisji Interreg III ⁽¹⁾;
8. bierze pod uwagę prace legislacyjne nad europejskim ugrupowaniem współpracy regionalnej (EUWT), które mają na celu uproszczenie instrumentów współpracy transgranicznej (ułatwienie ich działań, usprawnienie procedur i zredukowanie kosztów operacyjnych), zapewniając w ten sposób podstawę dla rozwoju Euroregionów;
9. podkreśla potrzebę priorytetowego potraktowania kwestii eliminacji dysproporcji występujących pomiędzy regionami w nowych i starych Państwach Członkowskich;
10. podkreśla potrzebę rozwinięcia koncepcji euroregionów i podobnych struktur, nawet jeśli te ostatnie niekoniecznie posiadają uprawnienia prawne obejmujące wielorakie aspekty współpracy; proponuje jako możliwe obszary wspólnego zainteresowania promowanie kultury, edukacji, turystyki i spraw gospodarczych oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, zwalczanie przestępczości zorganizowanej, przemytu narkotyków oraz oszustw wraz z odpowiednimi instytucjami krajowymi;
11. wskazuje na potrzebę wzajemnej integracji projektów programowanych w krajach sąsiadujących ze sobą;
12. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji zmierzające do uproszczenia instrumentów współpracy transgranicznej;
13. wzywa, aby zgodnie z propozycją zawartą w ramach prawnych EUWT, euroregionom i podobnym strukturom, umożliwiono opracowywanie, wdrażanie i zarządzanie transgranicznymi programami UE w UE, jak również programami zgodnymi z Europejskim Programem Sąsiedztwa i Partnerstwa, a od roku 2007 odpowiednio programem Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, we współpracy z instytucjami krajowymi;
14. podkreśla znaczenie, jakie współpraca transgraniczna i euroregiony mają dla Państw Członkowskich, w których występują naturalne utrudnienia, w tym dla małych państw wyspiarskich;
15. podkreśla potrzebę wspierania współpracy transgranicznej i tworzenia euroregionów obejmujących regiony na niewralgicznych obszarach Bliskiego Wschodu, czyniących wysiłki na rzecz wspierania przyjaznych stosunków, stabilności, bezpieczeństwa i interesów gospodarczych na zasadzie wzajemnego szacunku i korzyści;

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Państw Członkowskich z dnia 2 września 2004 r. ustalający wytyczne do inicjatyw wspólnotowych dotyczących współpracy transgranicznej w celu promowania harmonijnego i zrównoważonego rozwoju terytorium Unii — INTERREG III (Dz.U. C 226 z 10.9.2004, str. 2).

Czwartek 1 grudzień 2005

16. zwraca uwagę na ust. 1 pkt xxvii) swojej rezolucji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady tworzącego Fundusz Spójności, przyjętego w dniu 6 lipca 2005 r.⁽¹⁾, oraz wzywa Komisję do wprowadzenia systemu premii na takich samych zasadach, mających formę „wspólnotowej rezerwy jakościowej i efektywnościowej”, przeznaczonego szczególnie na inicjatywy o oddziaływaniu transgranicznym lub ewentualnie dostosowanym do struktur istniejących w euroregionach;

17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0278.

P6_TA(2005)0449**Wniosek o skorzystanie z immunitetu przez Andrzeja Pęczaka****Decyzja Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku o skorzystanie z immunitetu i przywilejów przez Andrzeja Pęczaka, byłego posła do Parlamentu Europejskiego (2005/2128(IMM))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Andrzeja Pęczaka dotyczący skorzystania z immunitetu w związku z postępowaniem karnym wszczętym przeciwko niemu przed Sądem Okręgowym w Łodzi, Polska, z dnia 18 kwietnia 2005 r., ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 25 maja 2005 r.,
 - uwzględniając art. 8, 9 i 10 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r., jak również art. 6 ust. 2 Aktu z dnia 20 września 1976 r. dotyczącego wyboru posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich,
 - uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 maja 1964 r. i 10 lipca 1986 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 6 ust. 3 oraz art. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0330/2005),
- A. mając na uwadze, że Andrzej Pęczak został wybrany do Sejmu w dniu 23 września 2001 r.; mając na uwadze, że po podpisaniu Traktatu Akcesyjnego w dniu 16 kwietnia 2003 r. został on obserwatorem w Parlamencie Europejskim; mając na uwadze, że był on posłem do Parlamentu Europejskiego od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 19 lipca 2004 r.; mając na uwadze, że jego kadencja w polskim parlamencie dobiegła końca w dniu 19 października 2005 r.,
- B. mając na uwadze, że Andrzej Pęczak skarży się, że polska prokuratura prowadząc postępowanie naruszyła prawo i że decyzje Sądu Okręgowego w sprawie jego zatrzymania i aresztowania, jak również późniejszego przedłużenia aresztu tymczasowego są umotywowane względami politycznymi,
- C. mając na uwadze, że Andrzej Pęczak skarży się, że postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu stanowi pogwałcenie zasady domniemania niewinności i że warunki jego zatrzymania i aresztowania ograniczają jego możliwości obrony,
- D. mając na uwadze, że Andrzej Pęczak skarży się, że procedura, w ramach której Sejm uchylił jego immunitet, była „nieważna w świetle prawa” i opierała się na publikacjach zamieszczonych w mediach oraz że jego wnioski o podjęcie działań wysłane do różnych osób (np. do Rzecznika Praw Obywatelskich) nie przyniosły skutku,
- E. mając na uwadze, że na podstawie otrzymanych informacji Andrzej Pęczak nie jest chroniony immunitetem parlamentarnym w odniesieniu do żadnej ze skarg przedstawionych Przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego,

1. nie wyraża zgody na skorzystanie przez Andrzeja Pęczaka z immunitetu i przywilejów;

⁽¹⁾ Sprawa 101/63, Wagner przeciwko Fohrmann i Krier, Zb. Orz. 1964, str. 195 i sprawa 149/85, Wybot przeciwko Faure i innym, Zb. Orz. 1986, str. 2391.